Wybór piosnek polskich

UTWORU

STANISŁAWA MONIUSZKI.

WARSZAWA.
NAKŁAD I WŁASNOŚĆ GEBETHNERA I WOLFFA.

Дозволено Цензурою Варшава 11 Іюня 1901 г

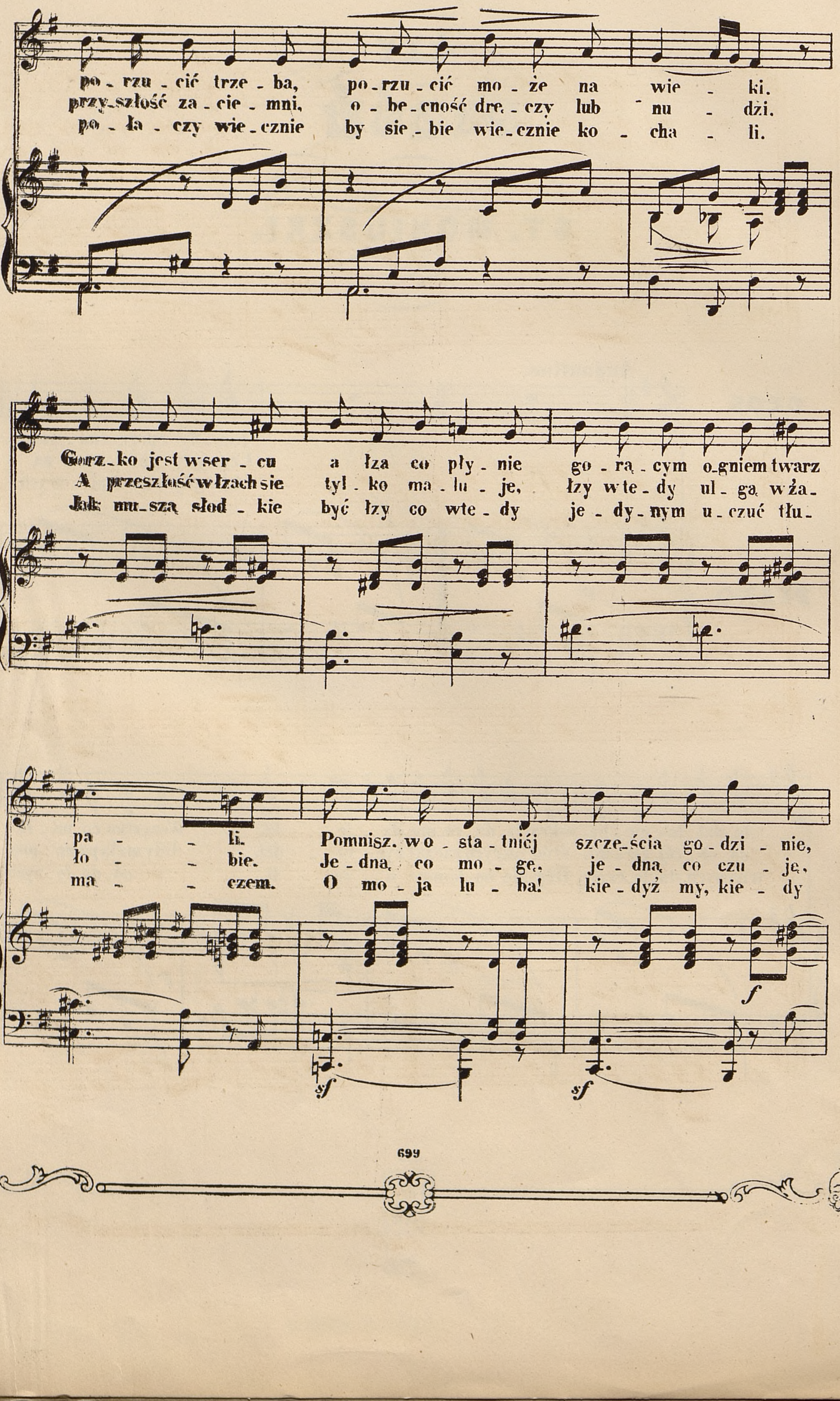
Lit. J. Mękarski ul. Aleksandrja №17 Warszawa.

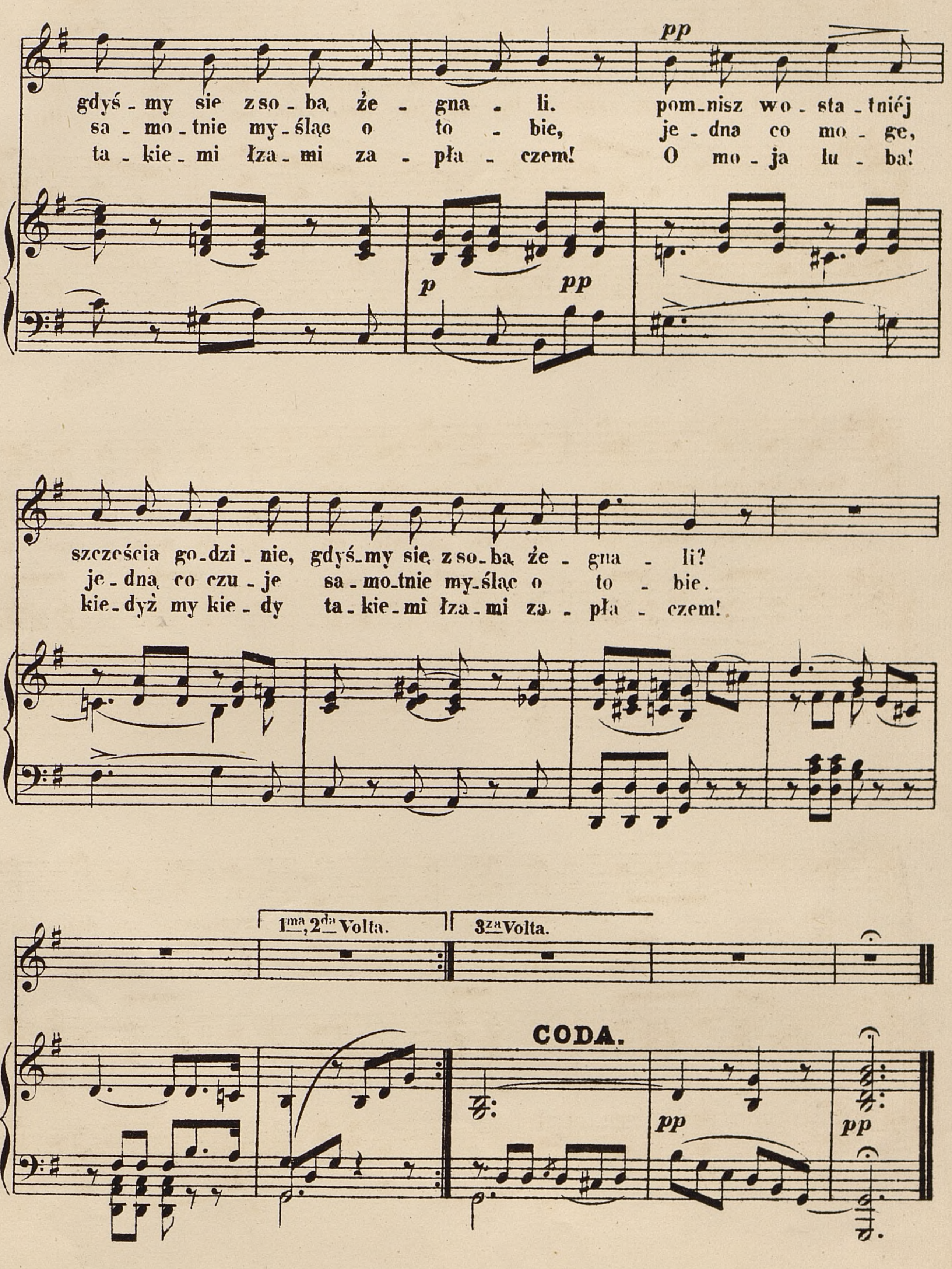
ŁZY

PIEŚŃ

ST. MONIUSZKI.

po - rzu - cić trze - ba, po - rzu - cić mo - że na wie - ki.
przy - szłość za - cie - mni, o - be - cność dre - czy lub - nu - dzi.
po - ła - czy wie - cznie by sie - bie wie - cznie ko - cha - li.
Gorz - ko jest w ser - cu a łza co pły - nie go - rą - cym o - gniem twarz
A przeszłość w łzach sie tyl - ko ma - lu - je, łzy wte - dy ul - ga w ża -
Jak mu - szą słod - kie być łzy co wte - dy je - dy - nym u - czuć tłu -
pa - - li. Pomnisz. w o - sta - tniéj szcze - ścia go - dzi - nie,
ło - - bie. Je - dna, co mo - ge, je - dna co czu - je,
ma - - czem. O mo - ja lu - ba! kie - dyż my, kie - dy
sf
f
sf

pp
gdyś _ my się z so _ bą że _ gna _ li. pom_nisz wo _ sta _ tniéj
sa _ mo _ tnie my _ śląc o to _ bie, je _ dna co mo _ że,
ta _ kie _ mi łza _ mi za _ pła _ czem! O mo _ ja lu _ ba!
p
pp
szczęścia go_dzi _ nie, gdyś_my się z so_bą że _ gna _ li?
je_dną co czu _ je sa_mo_tnie my_śląc o to _ bie.
kie_dyż my kie _ dy ta_kie_mi łza_mi za _ pła _ czem!
1ma, 2da Volta.
3za Volta.
CODA.
pp
pp